

Kommentarer til RLF's medlemsundersøgelse 2014

- Man bliver spurgt, hvor mange timer, der er til de særlige opgaver. Mon I mener efter at man har forberedt/efterbehandlet den daglige undervisning? Det er i disse undersøgelser tit umuligt at svare, når man ikke forstår, hvordan spørgsmålet er ment.
- Lider af søvnløshed og har i perioder angstanfald, der bl.a. Skyldes for dårlig forberedelse. Mængden af afleveringsopgaver har det været nødvendigt at formindske, da der slet ikke længere er tid til rettetarbejde. Har ikke tid til at sætte sig ind i nyt materiale, bliver derfor meget "genbrug". Dybt utilfredsstillende og arbejdsglæden er væk
- Fint at Roskilde Lærerforening laver en sådan undersøgelse på nuværende tidspunkt
- Der er indført flekstid for at imødekomme det rigide ved 409 men det har efter min mening den modsatte effekt for det presser folk til at lave mere end de får løn for. Den eneste grund til at jeg ikke har valgt fuld tilstedeværelse, er at jeg med disse arbejdstider ikke kan få et liv med småbørn til at hænge sammen
- På TCR er undervisningen fastlagt på færre uger, hvilket betyder at lærerne i perioder har 32 lektioner pr. uge. På TCR undervises i 33 uger (40 uger minus 7 uger til skriftlige og mundtlige prøver samt brobygning)
- Meget frustrerende ikke at have tid til at udføre sit arbejde ordentligt. Meget stressende og man går lige så stille lidt ned på det - uge efter uge. Er her stadig men kun pga. mine dejlige børn og kollegaer. Ved ikke om jeg bliver ved med disse vilkår, selvom jeg egentlig elsker mit arbejde. Har heldigvis en anden uddannelse at falde tilbage på.
- som it-vejleder har jeg oplevet lønnedgang, og intet vejledertillæg
- Den 4. august 2014 mistede jeg det job jeg har været glad for i 20 år. Nu går jeg på arbejde for at få løn!!
- Jeg trives hovedsageligt på mit arbejde grundet mine helt fantastiske kolleger. Det er dem og eleverne, der gør dagen til at komme igennem
- Jeg har ikke tid til at gå til lægen, desuden er jeg bange for at lægen ville sygemelde mig på stedet. Jeg har nogle fantastiske kollegaer, og elever, det er det der bærer mig igennem en arbejdsuge. Jeg er dog ikke sikker på hvor længe det går at køre på så hårdt som vi gør lige nu. På et eller andet tidspunkt vælter læsset...
- Jeg oplever, at jeg fordi jeg er en effektiv lærer med en del erfaring, kan nå at "hænge på". Imidlertid oplever jeg også, at det er tæt på umuligt, at finde tid til at rette opgaver. Jeg har fx. pt to sæt afleveringer i eng fra mine 8. klasser liggende og samle støv. Jeg har nået at rette 10 ud af 40 opgaver og det er snart 3 uger siden de blev afleveret. Det strider jo imod den viden man har om at feedback skal være hurtig, hvis den skal virke. Jeg vælger at lægge ansvaret fra mig. Jeg er nok færdig med at rette dem engang i januar. I forhold til stress oplever jeg, at flere har fået en dårlig

start på året, da ugen op til skolestart blev pakket med kurser. Jeg ved ikke hvad kommunen tror vi normalt har lavet i den periode, men jeg kan mærke at det har stresset mange af mine kolleger.

- Jeg ved ikke hvad der menes med tiltag. Er det ens arbejdssted med computer, og andet, der menes, det ved jeg ikke.
- Jeg synes trods en hård tid, at vores leder, gør meget for at vi bliver hørt og mødt.
- Jeg mener, at vi taler for meget... men, bør gå samlet ud og udmelde, at nu er dette nok! Dette drejer sig om små mennesker, vi som voksne har ansvar for, derfor må vi nedlægge arbejdet, der er jo ingen dialog!
- Utilfredsstillende at det er pædagoger der varetager understøttende undervisning. Vi har ikke mulighed for at mødes. Ikke rimeligt at det er vores ansvar hvad de laver med børnene.
- Jeg er glad for min nuværende arbejdsplads, fordi min skoleleder gør, hvad der er muligt indenfor sine rammer og jeg har gode kolleger. Til gengæld synes jeg at det er et stort problem, at jeg aldrig når de nødvendige opgaver.
- Som lærer gennem XX år der har haft mulighed for at tilrette mit arbejde, er det meget vanskeligt at omstille sig. Desuden finder jeg ikke den tiltrækkelige ro og tid til forberedelsen på skolen. Desuden er det meget vanskeligt, at skulle være kreativ m.m. efter 7 timers arbejde i træk uden pauser. Vi har dog nogle timer til eget brug (restpulje) og den er guld værd, virkelig!!!
- Der er alt for mange nye tiltag, som man aldrig når til bunds i. Der er alt for meget vi skal sætte os ind i, som vi aldrig nogen sinde kan forene med den tid vi har til rådighed. Vores kerneopgave som underviser, er blevet en biting. Det får arbejdsglæden til at dale gevaldigt. Og jeg er bestemt ikke stolt af den danske folkeskole.
- Jeg tror mange har brugt længere tid end de reelt har været aflønnet for i sidste skoleår. Samtidig er forberedelsestiden blevet mindre. Det skaber følelsen af ikke at gøre ens arbejde godt nok. På min skole må eleverne ikke få lektier for, hvilket giver frustrationer især i overbygningen, når eleverne det faglige niveau. Det kommunale inklusionsprojekt er et godt tiltag, men det er svært i hverdagen at få fulgt op på det - tidspres.
- Det er vigtigt i forholdet mellem opgaver og ressourcer at medtænke, at lærere ikke længere arbejder i fritiden. Dette betyder for mit vedkommende at arbejdsugen er gået fra 50-60 timer til 42 timer. Det ser jeg som en meget signifikant faktor i denne balance.
- Jeg er på fleksjob og underviser kun ordblinde elever, hvorfor min arbejdssituation er meget anderledes end alle andres.
- Hvis ikke vi havde fået udskudt elevplanerne til i foråret, ville jeg overhovedet ikke kunne have fået min forberedelsestid til at slå til. Mit skema er også skævt, jeg har to lektioner mere her i efterårssemestret, end jeg skal have i forårssemestret, men mange af vejlederopgaverne ligger samtidig med, at jeg selv skal have skolehjemsamtaler i to klasser.

- Jeg er meget frustreret over de lange dage mest for eleverne. De er sjældent modtagelige for undervisning fra kl. 13.40. Det er ikke altid nemmere at mødes med kollegaer, da disse underviser, når jeg selv har forberedelse.
- Har netop fået taget lektioner fra, så jeg nu er nede på 24 plus 4 bevægelsesbånd á 20 minutter. Det har hjulpet meget, men desværre er mange kollegaer også presset, så stemningen bærer præg af det, og der er meget lidt tid og overskud til faglig sparring og fælles planlægning, da vi underviser meget forskudt... Vi har selvfølgelig vores sene mødedag, og den bliver da også brugt, men der er ikke plads eller overskud til alt lave de sjove ting, den fede undervisning... Måske er det et spørgsmål om, at ledelsen skal melde fastere møder ud, så som faste fagudvalgsmøder, sparring osv., så det ikke er den enkelte lærer, der skal være tovholder og sætte kolleger i gang.
- Det at møde kl.8-16 harmonerer slet ikke med den måde vi arbejder på som lærere, det er alt for stift et system, som bevirker at der i perioder er for meget tid til forberedelse henne på skolen og i andre perioder alt for lidt tid og ro til forberedelse og fordybelse samt til samarbejde.
- Nogle spørgsmål er svære at svare på. Vores arbejde og dermed arbejdsforhold er ikke sort/hvide. Det der fungerer et par uger, kan pludselig blive problematisk nogle andre uger fx på grund af elevproblemer, der pludselig tager al ens tid.
- Jeg er for første gang i min karriere begyndt ukritisk at følge et undervisningssystem i engelsk, for derigennem at frigøre mere tid til forberedelse af mine andre fag og arbejdet med elevernes trivsel, som tager meget af min tid. Jeg synes det er uprofessionelt bare at slå op på side 1 og køre frem derfra, men jeg kan ikke se andre løsninger på problemet.
- Kommune, regering og KL kører folkeskolen i sæk, men de har taget mit ansvar og jeg sover godt om natten.
- ift. spørgsmål 22: vi har fået individuelle arbejdspladser. De er ok, men det burde være et minimumskrav med fuld tilstedeværelse. Ellers ingen tiltag.
- Tilstedeværelsespligten gør at der er periode der er fine og andre at det er helt umuligt, da vores timer ikke er lige fordelt over året. Så den flexibilitet der var før er helt væk.
- Positivt er, at vi har arbejdspladser der fungerer.
- Som ny-uddannet (samt -ansat) var der flere spørgsmål, jeg ikke kunne svare på. Overordnet set er jeg rigtig glad for mit arbejde. For at få tingene til at hænge sammen, arbejder jeg desværre langt mere end jeg burde.
- Alle de opgaver der før har været udført af interesse og engagement er dem alle flygter fra nu, da der jo bare bliver mindre tid til egen forberedelse, hvis man påtager sig disse ikke-rammesatte opgaver. Bl.a. Klasselærerrollen er en opgave som jeg har tænkt mig komme af med. Jeg aner ikke hvor mange timer jeg har til mine opgaver, og har ikke en chance for at gennemskue min arbejdstid.

- Jeg synes det er svært at få arbejds- og fritidsliv til at hænge sammen. Tidligere kunne jeg selv styre hvornår jeg forberedte mig og havde således mulighed for at afslutte retteopgaver, årsplaner, elevplaner, indberetninger af karakterer, uddannelsesparathedsvurderinger mv. UDEN at blive afbrudt. For lidt sammenhængende forberedelsestid øger stressfaktoren markant. Hvis man har en krævende familiesituation, er det meget svært at systemet er så rigtigt. Jeg har været nødt til at sænke barren for hvornår noget er forberedt godt nok, hvis overhovedet. Meget utilfredsstillende. Kvaliteten af uv. falder.
- Jeg føler mig meget presset af arbejdstidsaftalen. Jeg har flere lektioner om ugen, som enten er dårligt forberedt, eller slet ikke forberedt. Det går ud over min arbejdsglæde og jeg kan begynde at mærke det i kroppen i form af stresssymptomer.
- Det er svært at angive hvor meget tid der gives til de opgaver der ligger ud over undervisningen. Der er jo netop ikke givet en tid. Jeg oplever ofte at må afgive tid til forberedelse for at løse de andre opgaver. Savner tid til forberedelse.
- Jeg er først blevet ansat på skolen i dette skoleår, så har intet sammenligningsgrundlag på hvordan forholdene var på dette sted sidste år.
- Jeg oplever ikke, at de nye arbejdstidsregler er et problem. Jeg oplever, at jeg har problemer med at nå alle mine opgaver på min arbejdsuge. Forberedelsestiden er MEGET presset. Jeg har derfor søgt og fået nyt job.
- Største problem er at lærerne har alt for mange lektioner nu og slet ikke har forberedelsestid til alle disse lektioner.
- Jeg hader at arbejde under lov 409 - jeg føler mig stadig ydmyget og nedgjort - næste tiltag med opringning fra leder på 1. sygedag er endnu et udtryk for mistillid og kontrol
- Jeg er ret ny, så det kan være det hele kommer
- Er lige begyndt på arbejde igen (delvis) efter en sygemelding pga arbejdsrelateret stress.
- Jeg elsker stadig mit arbejde, men det er dybt frustrerende ikke at kunne levere en tilfredsstillende undervisning for eleverne pga manglende forberedelsestid! HJÆLP!!!
- Vær OBs på at min besvarelse vedr undervisningslektioner afspejler at jeg er på deltid. Jeg underviser 19 lektioner pr uge (70% beskæftigelsesgrad efter eget ønske) tiden der er tilbage til forberedelse er dig meget knap da jeg stadig har øvrige opgaver plus diverse møder.. De 19 lektioner er fastsat på baggrund af de 27 lektioner der desværre er udgangspunktet for fuldtidslærere på min skole.
- Føler mig udkørt og min arbejdsglæde er styrtdykket efter reformen.
- Jeg er sgu glad for, at jeg går på efterløn til sommer. De - politikere samt personer hele vejen ned af lus mellem negle incl. Skolelederne - har langsomt bestyret det skred mod den decentraliserede

magtesløshed med lov 409 som kronen på værket - har frataget os arbejdsglæde samt følelsen af ejerskab til den skole, man er en del af....

- Manglende bemanning i ledelsen har været frustrerende.
- Jeg er rigtig glad for at have fri om aftenen og om søndagen/jeg er glad for at have fri, når jeg forlader skolen
- Jeg synes, det er forkert, at der er så stor forskel på hvordan skolerne i Roskilde forvalter tilstedeværelsespligten. Især når man har en af de værste "aftaler".
- Vi har meget svært ved at kunne holde teammøder og har holdt langt færre møder end tidligere. Heldigvis er jeg i en god og velfungerende klasse og har mange års erfaring, så jeg overlever på det.
- Det er meget frustrerende, at vores skemaer er blevet meget ringe. Der er ikke tid til samarbejde hverken lærerne imellem eller lærere og pædagoger imellem. Eleverne har 4 forskellige lærere hver dag, så de bliver godt forvirrede. jeg har selv et meget opdelt skema med korte perioder til forberedelse, lagt ind imellem undervisning og med mindre sammenhæng, end tidligere. Har f.eks en dag 5 lektioner med 4 hele klasser, hvoraf de 4 lektioner er musik
- Den hjælp/snak jeg har modtaget af min ledelse, har jeg kun fået, fordi jeg selv henvendte mig. Jeg oplever det som nødvendigt, at man er tydelig og har gjort sig overvejelser selv, hvis man vil have den rette hjælp.
- På min skole er lektionerne mellem 9-14 på 50 minutter - jeg har omregnet det til to lektioner pr. uge. På skolen foregår skole/hjemsamtalerne fra arbejdstidsophør kl. 16 og fremefter til senest kl 21 ligeledes med forældremøder og møder med pædagogerne fra SFO'en
- jeg arbejder i en specialklasse, så mine svar er ikke lige normen, vi har andre aftaler her end i den alm. afdeling.
- Vi har fået gode fysiske rammer for forberedelse. Egen arbejdsplads i stort lokale med få andre gode kolleger. Ro og fred.
- Da vi selv lægger skema, er det svært at sige, hvor mange uv. timer jeg har pr. uge. Min ugenorm er 17,4 klokke-timer.
- Alt for mange opgaver til den afsatte tid. Når forældresamarbejde, møder og diverse er klar er der ca. en klokke-timer tilbage til individuel forberedelse og efterbehandling af de 26 lektioner.
- Jeg trives på min arbejdsplads pga. mine kollegaer, men har skrevet at jeg er lidt uenig, fordi arbejdsforholdene er som de er.
- Der har været meget nyt fra kommunens side i år. Det har ikke gjort tingene nemmere. Satses på det går hurtigere fremad næste år. Nu ved man hvad det er. Disponering af tid og timer.
- Ledelsen er meget forstående og vi står sammen om vanskelighederne. Dem der spørger om hjælp får hjælp

- Jeg overvejer meget at gå på efterløn, da arbejdet er blevet alt for hårdt
- Kunne tænke mig ,at blive inddraget i de beslutninger der vedrører min arbejdsdag i højere grad end det er sket
- Der er uger, hvor forberedelsestiden er mindre eller slet ingen pga. vikartimer. Det er svært at kunne nå at fordybe sig i et stof. Have tid til at kunne planlægge til længere tid.
- puljetimer til egen administration. trivselssamtale
- Tidligere blev lærertimer fordelt pr elev. Det har ikke været tilfældet i år. Derfor står jeg med dobbelt så mange elever, i forhold til mine andre kolleger. Det er ikke tilfredsstillende i forhold til at nå rundt om alle elever. Og ved fravær som kurser og sygdom er der ingen vikarer.
- Oplever helt klart, at den manglende forberedelsestid er det største problem. Er slet ikke kommet i gang med læringsmål m.m. Man forsøger at overleve fra dag til dag, men mangler tid til fordybelse. Vågner ofte om natten og tænker på det man ikke nåede. Jeg har begyndende hukommelsesproblemer.
- Der er stor bekymring i lærergruppen for at de anonyme besvarelser vil blive brugt, så medarbejderne kan kendes i forvaltning/af den enkelte leder.
- Jeg oplever umiddelbart, det er svært at ændre på de nuværende forhold/rammer, med det mener jeg små justeringer, der kunne afhjælpe f.eks. kommunikationen mellem kollegaer via intra. Her har vi efterlyst en form for fleksibilitet. Jeg oplever i højgrad fleksibiliteten er når ledelsen kan se en fordel, men den virker ikke den anden vej, som når medarbejderne ser en fordel. Derfor bliver man rigid, og selv holder fast i Lov 409 - "hvis du ikke vil gi', så gi'r jeg heller ikke"
- Der ligger klart flere møder i dette skoleår. Bl.a. er der fra kommunen blevet sat et projekt i gang med aktionslæring, Skole/hjem-samtaler i arbejdstiden osv. De ekstra møder dræner vores forberedelsestid. fx brugte jeg 7,5 timer på diverse møder i sidste uge. Vi har også dage, hvor vi har svært ved at holde pauser, da undervisningen og møderne ofte klumper sig sammen på bestemte dage.
- Jeg er siden skoleårets start gået ned i undervisningstid. Det var muligt, da der blev ansat to nye lærere. Dvs. jeg nu har 3 lektioner mindre, end jeg havde ved skoleårets start. Det er da en forbedring. Desværre kan jeg mærke på mit stressniveau, at det nok ikke kun er det, der skal til. Vi har sideløbende med denne undersøgelse besvaret en APV. Den forventer jeg, der kommer et dårligt resultat ud af, forstået på den måde, at jeg kan se og mærke på mine kolleger, at jeg ikke er den eneste, der synes, det er svært at få en god hverdag her på XX. Ledelsen er desværre en af hovedårsagerne til, at der er en del mistrivsel på stedet...
- balancen mellem tid og opgaver hænger ikke ammen, og alt for høj undervisningstimetal på XX
- Alt for meget undervisnings- og tilsynstid i forhold til forberedelsestid. Fuld tilstedeværelse er for ufleksibelt i forhold til privatliv.

- årsagen til lovens ringe virkning på min forberedelsestid er at man har "stjålet" min pæne aldersreduktion og gjort forberedelsestid af den.
- Jeg håber, at den flexibilitet man kan finde under lov409, skal beholdes de steder, hvor lærer og leder har tillid til hinanden.
- Oplever en meget dygtig og engageret ledelse, der på bedste vis hjælper os med den nye reform.
- Mit ugentlige timetal er lavt på grund af aldersreduktion
- Det betyder rigtig meget at Jeg har nogle gode kolleger at samarbejde med. Det betyder alt!!! Vi har en leder der forsøger at imødekomme vores bud på løsninger til arbejds lettelse. Vi har en god skole med en fleksibel arbejds metode og den har vi fået lov til at fortsætte med. Jeg krydser fingre for at det kan få lov at blive således.
- Det har været dybt utilfredsstillende med det stressende arbejde med de forventede årsplaner i ikke selvvalgte skabeloner i alle fag her i skoleår 1 efter reformen. Et helt umenneskeligt arbejds pres, der har påvirket alle andre arbejdssituationer i negativ retning. Mener skoleledelsen her har manglet den professionelle indsigt i lærergerningen.
- Dejligt endelig at have grænser for arbejdet og fri i weekenden.
- Der er en stor "udfordring" for alle vedr. samarbejde. Såvel mellem mig og min assistent - vi har fået større forskellighed i vores ansættelsesvilkår. De har meget lidt forberedelse. Det er ligeledes svært at finde teamtid og tid til forberedelse/ møder med SFO.
- Jeg er frustreret over at lærerforeningen ikke i højere grad bakker op om AMR - arbejde. At alle AMR ikke har været samlet til et møde i dette halvår er ikke godt nok.
- Mål for den enkelte elev og udfordringer for de dygtigste er jeg ikke nået til endnu!
- Ledelsen gør alt hvad de kan for at afhjælpe den urimelige situation.
- Jeg er nyansat på skolen, og kommer fra en skole med et ekstremt dårligt arbejdsmiljø i en anden kommune, så skiftet har betydet flere ting. 1. Jeg er rigtig glad for min nye skole mht. ledelse, kolleger, elever osv. Der er sket en klar forbedring ift., hvad jeg kom fra. 2. Men - jeg er IKKE glad for L409, der har betydet, at jeg har været NØDT til at gå på nedsat tid, for at kunne nå at hente mine børn, og være bare lidt sammen med dem. Jeg kan ganske enkelt ikke tåle at være på kronisk overarbejde i 40 timer (eller derover) om ugen - det er i hverdagen, jeg har brug for tiden bl.a. i forbindelse med at hente og bringe mine børn fra SFO, men også i forbindelse med mine børns fritidsinteresser. Den nedsatte tid koster en del på pengepungen på både kort og lang sigt, men andet ville simpelthen ikke kunne lade sig gøre. Men selv om jeg er på nedsat tid, underviser jeg mere end jeg nogensinde før har gjort, og jeg kan tydeligt mærke, at jeg ikke har så meget forberedelsestid som førhen. I min tidligere ansættelseskommune kunne det ikke lade sig gøre at komme på nedsat tid, og desuden blev alle vikarer afskaffet. Eventuelt sygefravær skulle så dækkes af de raske lærere, med kun få timers varsel. Jeg frygtede, hvad det ville komme til at betyde, da der allerede var en del sygdom på skolen, og imødeså, at en stor del af ens forberedelsestid ville blive inddraget til vikartimer. Det ville jeg ikke stå model til, så derfor skiftede jeg skole. Jeg er glad for, at vi stadig har vikarer her på skolen, og at det kan lade sig gøre at komme på nedsat tid. Jeg

arbejder også efter reglerne, dvs. kun i det antal timer jeg får løn for, men det er mit indtryk, at mange af mine kolleger ikke overholder dette, og det synes jeg er problematisk. Jeg har heller ikke stresssymptomer, da jeg er meget opmærksom på sådanne. Jeg har nemlig før haft stress for ca. 10 år siden. Jeg når det, jeg når. Men jeg er opfyldt af en indre tristhed over, at jeg ikke får udnyttet mine kompetencer fuldt ud, og ikke bliver så god en lærer, som jeg ved, jeg kunne blive. Det hele er blevet sådan lidt overfladisk og leverpostejstigt, - der er ingen tid til nytænkning og nyudvikling. Jeg er ikke imod tilstedeværelsespligten - tværtimod, sådan har jeg arbejdet i mange år, netop som et værn mod det grænseløse arbejde, der gav mig stress for ca. 10 år siden. Men jeg savner noget fleksibilitet, og bliver endvidere træt af de meget lange dage. Efter jul skal jeg bl.a. undervise 9 lektioner i træk mellem 7.50-16, og det ved jeg ikke, hvordan jeg vil reagere på. Alt min forberedelse ligger midt imellem undervisningstimerne, så der er endvidere ikke mulighed for fleksibilitet, til fx at kunne gå tidligere bare engang imellem, (selvom min leder har fuld tillid til, at det kan vi selv styre). Muligheden for at mødes med andre lærere er efter min mening også blevet stærkt forringet, for når den ene har forberedelse, så underviser den anden - det var ellers en af de ting, jeg så frem til med L409. Før kunne det nogle gange være svært at mødes med nogen, fordi de var ude af døren så snart klokken ringede, og ikke gad vente 45 min. til de andre i teamet også havde fri. Det gælder så ikke lige den skole, hvor jeg er på nu. Der har to dage været reserveret til mødeaktivitet, og man har ikke haft mulighed for at sige fra - det synes jeg, har været en god løsning.

- Retfærdigvis må jeg tilføje, at da jeg vendte tilbage efter sygemeldinger, var der stor forståelse fra ledelsens side, og jeg kunne selv bestemme, hvordan jeg bedst ville kunne fungere. Det vil sige, at jeg måtte tage noget mere forberedelse med hjem, idet jeg insisterede på at kunne gennemføre undervisningen. Tre lange fredage blev afkortet med 2 lektioner. Nogle møder måtte jeg gerne droppe. Jeg synes, I mangler et punkt, der hedder inklusion. Jeg tror det bliver Folkeskolens død! Jeg overvejer, at gå på Efterløn.
- Min stressbelastning går på antallet af klasser. Jeg har 12 hold. 7 engelsk hold, 2 design hold og 3 billedkunst hold=150 børn at forholde mig til. 150 elevplaner. 12 årsplaner og 12 ugeplaner hver uge. Det er i høj grad de mange skift pr. dag, bøger og materialer og CD afspiller, der skal slæbes fra klasse til klasse. Det kan være svært at huske hvad jeg har sagt til den ene klasse og den anden klasse. Det kan være svært at huske, hvor jeg har lagt ting. Det virkede uoverskueligt i starten, indtil jeg fandt et system, men kan stadig være ret udmarvende at skulle forholde sig til de mange forskellige børn.
- Der er lavet særlig ordning for arbejdstid uden fuld tilstedeværelse men det fremmer ikke trivselen da arbejdsopgaverne er blevet større og der ofte bliver kaldt til ekstramøder med meget kort varsel som man skal deltage i. Det gør det svært at planlægge sin tid og skaber stress
- Jeg har været lærer i XX år, og aldrig har jeg brudt mig så lidt om det som i år.

- På trods af dårlige arbejdsvilkår som er bestemt ovenfra går det nogenlunde, da skoleleder er realistisk og bakker op om personalet.
- det største problem er at tidsoversigten på andre opgaver ikke er synlig, så jeg ikke kan tilrettelægge mit eget arbejde
- Skolereform mangler afstemmelse med den nye arbejdstidsaftale. "Tingene" spiller ikke sammen, og vi har alle sammen fået en ringere folkeskole, hvor arbejdsglæden i høj grad er nedadgående. Der er generelt ikke tid til de afsatte opgaver.
- Selv om jeg kan tale med min leder, så er det svært at overskue i det daglige, da jeg så ved at min yderst sparsomme tid går fra min forberedelse.
- Forberedelsespladser
- Jeg er nyansat på skolen fra dette år og har endnu ikke overblikket til at skelne mellem ny skole, reform, arbejdstidsaftale og hvordan det hele hænger sammen
- Jeg er alt i alt rigtig glad for min arbejdsplads, men jeg savner anvisninger til at udføre god undervisning med forberedelse, efterbearbejdning, kopiering, forældresamarbejde osv. inden for den arbejdstid, der er stillet til rådighed - eller mere tid til forberedelse, men det kan min ledelse jo ikke give mig.
- Jeg er blevet tilbudt psykologhjælp, har sagt ja tak, men det er ikke etableret. Jeg er grådlabil, vågner flere gange i løbet af natten.
- Stresssituation pga pålagt midlertidig (pr. 9. sept. 2014 -?) klasselærerfunktion i vanskelig X.klasse.

- Min situation er speciel: Jeg er ansat på (kraftigt) nedsat tid: 40%.
- Det fylder meget i mit daglige arbejde, at jeg skal samarbejde med ikke faguddannet personale omkring understøttende undervisning og støttetimer. jeg oplever at en stor gruppe af ikke faguddannet personale fra SFO skal varetage opgaver, som de ikke har hverken formelle eller tillærte kompetencer til, fx tilrettelæggelse og gennemførelse af undervisning samt evaluering heraf....det stiller en hindring for, hvad der i praksis kan lade sig gøre....sagt lige ud af posen; eleverne har fået flere timer, men uden faglighed bagved....pædagogmedhjælpere og lærere mangler et fælles sprog, så jeg gør mig mange overvejelser over, hvad jeg kan opfordre/ bede dem om at lave i timerne, har endnu ikke oplevet initiativ fra denne gruppe, selvom der ugentligt lægges meget tid i samarbejdet, så er udbyttet af så lav kvalitet i selve undervisningen at det bekymrer mig